

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน
ระดับคณะวิชา

มหาวิทยาลัยสยาม
2562

(ฉบับปรับปรุง วันที่ 23 มิถุนายน 2563)

ส่วนที่ 2
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วย องค์กรประกอบในการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 5 องค์กรประกอบและมีตัวบ่งชี้จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ โดยพิจารณาทั้งปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output/Outcome) ดังนี้

องค์กรประกอบในการประกันคุณภาพ คณะวิชา	จำนวน ตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้การประเมิน		
		Input	Process	Output
1. การผลิตบัณฑิต	6	ตัวบ่งชี้ 1.2, 1.3	ตัวบ่งชี้ 1.4, 1.5	ตัวบ่งชี้ 1.1, 1.6
2. การวิจัยและนวัตกรรม	4	ตัวบ่งชี้ 2.2	ตัวบ่งชี้ 2.1	ตัวบ่งชี้ 2.3, 2.4
3. การบริการวิชาการ	2	-	ตัวบ่งชี้ 3.1	ตัวบ่งชี้ 3.2
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ ความเป็นไทย	2	-	ตัวบ่งชี้ 4.1	ตัวบ่งชี้ 4.2
5. การบริหารจัดการ	2	-	ตัวบ่งชี้ 5.1, 5.2	-
รวมจำนวนตัวบ่งชี้	16	3	7	6

องค์กรประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

องค์กรประกอบในการ ประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุก หลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มี คุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.5 กิจกรรมพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 ผลลัพธ์ผู้เรียน (1) ร้อยละของนักศึกษาที่สร้างนวัตกรรมหรือ มีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม (2) ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะด้าน Digital Literacy	คิดคะแนนเฉลี่ยจาก 5 ประเด็น

องค์ประกอบในการ ประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	<p>(3) ร้อยละของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>(4) ร้อยละของนักศึกษาที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ</p> <p>(5) ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p>	
2. การวิจัยและนวัตกรรม	<p>2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม</p> <p>2.2 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม</p> <p>2.3 จำนวนผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่</p> <p>2.4 จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ</p> <p>เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย</p> <p>จำนวนผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย</p> <p>จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย</p>
3. การบริการวิชาการ	<p>3.1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม</p> <p>3.2 ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ</p>	<p>เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ</p>
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	<p>4.1 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย</p> <p>4.2 ผลลัพธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย</p>	<p>เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ</p>
5. การบริหารจัดการ	<p>5.1 การบริหารของคณะเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ</p> <p>5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร</p>	<p>เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ</p> <p>เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ</p>

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัย หลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ผลลัพธ์ผู้เรียน
 - 1) ร้อยละของนักศึกษาที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม
 - 2) ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะด้าน Digital Literacy
 - 3) ร้อยละของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - 4) ร้อยละของนักศึกษาที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ
 - 5) ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะ
รับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ

- หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตาม ระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน
- ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สกอ. ไม่ต้องนำมาคำนวณทั้งตัวตั้งและตัวหาร
- ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้ว แต่ยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์กวดวิชา การจัดหาทุนการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับ การบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูลจนกระทั่งเห็นผลชัดเจนเป็นรูปธรรมหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะวิชาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน รวมทั้งสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานและสถาบัน

กิจกรรมพัฒนานักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบัน คณะ หน่วยงาน ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก และองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนา โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา แห่งชาติ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและ การจัดกิจกรรม
2. ในแผนการพัฒนานักศึกษาของคณะวิชา โดยให้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะ บัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และมาตรฐานการ อุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนให้ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - (1) คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
 - (2) ความรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - (3) ทักษะทางปัญญา การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ สร้างสิ่งใหม่
 - (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - (6) ทักษะศตวรรษที่ 21
3. จัดโครงการหรือกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
4. ทุกโครงการและกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และกิจกรรม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ผลลัพธ์ผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ในมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่นมานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ 2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการ บูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ และ 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้ ประกอบด้วย

- ร้อยละของนักศึกษาที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม
- ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะด้าน Digital Literacy
- ร้อยละของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ร้อยละของนักศึกษาที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ
- ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน

คำนวณคะแนนเฉลี่ยจาก 5 ประเด็น

เกณฑ์การประเมิน

- ร้อยละของนักศึกษาที่มีนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม

1) คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม

ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่สร้างนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมอย่างน้อยคนละ 1 ชิ้นในระหว่างศึกษา โดยนำมานับเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสุดท้าย

2) แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม}}{80} \times 5$$

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีนวัตกรรมหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80

- **ร้อยละของนักศึกษาที่มีทักษะด้าน Digital Literacy**

1) คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบโปรแกรม Microsoft Word หรือ Microsoft Excel หรือ Microsoft PowerPoint อย่างน้อย 1 โปรแกรมในระหว่างศึกษา โดยนำมานับเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสุดท้าย

2) แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy}}{100} \times 5$$

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะด้าน Digital Literacy ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

● ร้อยละของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

- 1) คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดในระหว่างศึกษา โดยนำมานับเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสุดท้าย

- 2) แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด}}{100} \times 5$$

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

● ร้อยละของนักศึกษาที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ

- 1) คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชา

โดยผ่านช่องทางต่างๆ ในระหว่างศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 หลักสูตร อาทิ หลักสูตรออนไลน์ที่จัดโดยสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานต่าง ๆ โดยนำมานับเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสุดท้าย

2) แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับ
บริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ}}{100} \times 5$$

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีการเรียนรู้นอกหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับบริบทของคณะวิชาโดยผ่านช่องทางต่างๆ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

- **ร้อยละของนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม**

1) คำนวณค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม
สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระหว่างศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 กิจกรรม โดยนำมานับเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสุดท้าย

2) แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือ
ชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม}}{80} \times 5$$

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 และค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา การช่วยเหลือชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 จำนวนผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะวิชาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยให้กับบุคลากร ส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนงานด้านการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์
3. สนับสนุนการดำเนินงานการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมของบุคลากรในคณะวิชา ในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - แหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อคันตูกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting Professor)
4. มีการจัดหาหรือเผยแพร่แหล่งทุนสนับสนุนงานวิจัย หรือแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย
6. มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมดีเด่น
7. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หรือองค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3-4 ข้อ	5-6 ข้อ	7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนสนับสนุนวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอก}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 จำนวนผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการ อยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาการสรรหาทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตรหรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./ กกอ.ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> - บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะวิชาต้องส่งเสริมให้อาจารย์ทำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ที่มีความเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนสามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน หน่วยงาน องค์กรภาครัฐและเอกชน และประเทศ รวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการของประเทศ อีกทั้งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน สถาบัน การสร้างคุณภาพชีวิตหรือการสร้างมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 10 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}} \times 100$$
$$\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	X 5

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5	

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตอบสนองต่อผู้เรียน สถาบัน หรือการพัฒนาสถาบัน
0.40	- ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับชุมชน สังคม - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีการบูรณาการกับการบริการวิชาการ
0.60	- ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชนในระดับชาติ - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีเครือข่ายความร่วมมือภายในประเทศ
0.80	- ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันระดับชาติ - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	- ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างประเทศ - ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสอดคล้องกับบริบทและความเชี่ยวชาญของสถาบัน/คณะวิชา และคำนึงถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย นำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปี ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ นำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในด้านการบริการวิชาการ
2. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบันและความต้องการของสังคม และมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน
3. มีการประสานความร่วมมือด้านการบริการวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ
4. มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษาชุมชน หรือสังคมอย่างยั่งยืน
5. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 2 ต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
6. ประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 2 และนำเสนอกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
7. นำผลการประเมินตามข้อ 6 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการแก่สังคม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรมีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม โดยมีการสร้างเครือข่ายหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อสร้างคุณค่าและนำมาซึ่งรายได้ ตลอดทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม
2. โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่มีเครือข่ายหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน
3. โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่มีเครือข่ายหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
4. โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาซึ่งรายได้หรือสร้างคุณค่าในเชิงวิชาการให้กับสถาบัน
5. โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของชุมชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ผลลัพธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะวิชาต้องมีนโยบาย แผนงาน และการบริหารจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน การสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมให้มีการประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยที่เป็นไปตามเอกลักษณ์ของสถาบัน และมีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศ
2. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. มีการดำเนินการตามแผนที่กำหนด
4. มีการติดตามและประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผน
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ผลลัพธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะวิชาจัดการเรียนการสอน การวิจัยหรือการบริการวิชาการ ซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสมตามเอกลักษณ์ของสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจใน ความเป็นไทย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีรายวิชาหรืองานวิจัยหรือกิจกรรมบริการวิชาการที่มีการบูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
2. มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมไทยหรือต่างประเทศ
3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศ
4. มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยที่จัดโดยคณะวิชาหรือมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมดของคณะ
5. มีกิจกรรมของนักศึกษาที่มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยเพื่อสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การจัดการความรู้ การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ และสถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณา มีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผน และประเมินแผนงานตามตัวชี้วัดความสำเร็จ
2. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
3. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
4. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจของคณะอย่างน้อย 1 ประเด็น จัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจ โดยมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการ ตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถ ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมี คุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร
2. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงาน ผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา
3. มีการดำเนินการด้านการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานของ หลักสูตร
4. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้ กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดี ขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชา

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	
						0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	6	1.2, 1.3	1.4, 1.5	1.1, 1.6		
2	4	2.2	2.1	2.3, 2.4		
3	2	-	3.1	3.2		
4	2	-	4.1	4.2		
5	2	-	5.1, 5.2	-		
รวม	16	3	7	6		
ผลการประเมิน						

*ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1-องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
จุดที่ควรพัฒนา